

unge i Danmark er at finde paa den Linie, der betyder uforsonlig Kamp mod Kommunismen«. Forespørgeren erkendte, at Dansk Samlings Program før Krigen ikke var tysk National-socialisme, men det drejede sig efter hans Opfattelse om en tilsvarende dansk Bevægelse; der var da ogsaa »Fællesmøder og intim Forbindelse mellem Dansk Samling og andre nazistiske Elementer — jeg skal blot nævne eet Eksempel: Pastor Malling, men kan ogsaa, om det ønskes, komme med andre Eksempler paa meget nært Samarbejde mellem Dansk Samling og andre aabenbart nazistiske Bevægelser her i Landet«. Under Besættelsen havde Arne Sørensen paa et Utal af Møder søgt at splitte det danske Folk ved overdreven Kritik af Folkestyret. I 1940 var han sammen med andre inde paa, at et *Forretningsministerium* bestaaende af Ikke-Politikere var nødvendigt her i Danmark. »Det kan vel ogsaa antages, at i Stormløbet mod det parlamentariske Ministerium Staudning af højtstaaende Mænd her i Landet, der følte sig udvalgte, og ikke havde nogen Adkomst, var den nuværende Kirkeminister en af Bagmændene.« Yderligere gjorde Forespørgeren gældende, at Dansk Samling »paa det groveste har udnyttet den *Frihedskamp*, der er ført af det danske Folk, til partipolitisk Propaganda, misbrugt den Ære, Partiet har opnaaet, for Tilslutning til en Politik, som er det danske Folk fremmede«.

Under den fortsatte Debat gjorde *Kirkeministeren* opmærksom paa, at han ikke havde været Deltager i de Forhandlinger, som visse Kredse førte i 1940 med det Formaal at søge dannet et Forretningsministerium. Ogsaa paa andre Punkter imødegik han den fremsatte Kritik. Med Hensyn til to Spørgsmaal erkendte han imidlertid, at Dansk Samling havde ændret Standpunkt. Man var en kort Tid af den Opfattelse, at den højeste *Retsmyndighed* burde være hos Statsstyrelsen, men holdt nu paa Domstolenes Uafhængighed. Desuden havde man ændret sit Syn paa *Kommunisterne*. Den kommunistiske Internationale var nu opløst, og det danske Kommunistparti havde klart og tydeligt konstitueret sig som et dansk Parti, der ikke havde nogen organisatorisk Kontakt uden for Landets Grænser. Desuden havde det »under Besættelsen vist en større Vilje til den livsfarlige Kamp end de fleste andre, og vi har i dette Arbejde været glade for at møde de danske Kommuniste som Kammerater. Paa dette Omraade er jeg glad for at kunne sige, at jeg har skiftet Mening«.

Efter at *Svend Nielsen* (D. K.) havde vendt sig mod Forespørgerens Kritik af Kommunisternes Deltagelse i Regeringsdannelsen, fik *Forespørgeren* paa ny Ordet, og han sluttede sin Tale med at fremsætte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*: